

Sygn. akt II K 234/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Złotorzy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Kamila Dembicka – Kuczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej-----

po rozpoznaniu w dniu 07 lipca 2016 r.

sprawy

Z. B.

urodz. (...) w Z.

syna W. i M. z d. K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 marca 2016 roku w Z., rejonu (...), województwa (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia sześć sztuk schodów wykonanych z piaskowca o łącznej wartości 600,00 złotych, czym działał na szkodę R. D.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

I uznaje oskarżonego Z. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż uznaje go za wypadek mniejszej wagi wskazany w art. 278§3 kk i za to na podstawie art. 278§3 kk skazuje go na karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

II na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karny zwalnia oskarżonego z kosztów postępowania i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 234/16

UZASADNIENIE

(Stosownie do treści art. 423§1a kpk, z uwagi na złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd ograniczył uzasadnienie do tychże kwestii, pozostałe zagadnienia traktując lakonicznie)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 30 marca 2016 r. w Z., Z. B. zabrał sześć sztuk stopni schodów, wykonanych w piaskowca, należących do R. D., a prowadzących do jej piwnicy. Łączna wartość schodów to 600 złotych. Z. B. sprzedał schody D. G., który następnie zapłacił za te schody R. D., zawierając z nią umowę sprzedaży.

Z. B. dopuścił się tego czynu, chcąc uzyskać pieniądze na spłatę mandatów.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego Z. B. – k. 14,

zeznania świadka R. D. – k. 5, 20, 34,

zeznania świadka D. G. – k. 17,

protokół oględzin miejsca – k. 6-7,

kserokopia „umowy kupna” – k. 19.

Z. B. ma obecnie 29 lat, ma wykształcenie zawodowe, jest elektromechanikiem, jest bezdzietnym kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, utrzymuje go babcia, a ponadto uzyskuje dochody z prac dorywczych w wysokości około 500 złotych miesięcznie, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. Był karany za czyny z art. 222 kk i art. 278 kk.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 13,

karta karna – 23,

odpisy wyroków – k. 28-29, 30.

Z. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości sądu.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne. Zostały one potwierdzone dowodami z zeznań świadków R. D. i D. G.. Stan faktyczny sprawy zasadniczo nie budził wątpliwości, pewne zastrzeżenia początkowo podnosiła R. D. w zakresie ilości schodów, jednak ostatecznie potwierdziła się wersja oskarżonego, iż zabrał on sześć stopni schodów o wartości łącznej 600 złotych.

Wątpliwości nie budziła także kwestia kwalifikacji prawnej zachowania oskarżonego. Niewątpliwie, zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona ustawowe kradzieży, gdyż oskarżony umyślnie zabrał cudzą rzecz ruchomą w celu przywłaszczenia. W ocenie sądu, z uwagi przede wszystkim na niską wartość mienia (bliską granicy pomiędzy wykroczeniem a przestępstwem) uznał, iż kradzież tę należy zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi, wskazany w art. 278§3 kk. Sąd miał na uwadze także to, iż zachowanie oskarżonego nie cechowało się wysokim stopniem społecznej szkodliwości, a ponadto po popełnieniu czynu zabronionego nie tylko się do niego przyznał, ale też chciał porozumieć się z pokrzywdzoną.

Wymierzając oskarżonemu, sąd, stosownie do treści art. 53 kk, wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości jego czynu, który uznał za niewysokie, z powodów wskazanych powyżej, a uzasadniających przyjęcie wypadku mniejszej wagi. Sąd miał na uwadze względy prewencji indywidualnej, mające istotne znaczenie w sytuacji karanego już za przestępstwo przeciwko mieniu oskarżonego. Sąd wziął pod uwagę także względy prewencji ogólnej, nakazujące podkreślić wagę respektowania prawa własności dla prawidłowości stosunków społecznych.

Mając do wyboru karę: grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności, sąd uznał, iż najwłaściwszą karą będzie kara grzywny. Z katalogu kar jest to bowiem kara najłagodniejsza, a opisane wyżej kryteria wymiaru kary wskazują, iż za popełniony przez oskarżonego czyn najsprawiedliwsza będzie właśnie tego rodzaju kara. Ponadto,

oskarżony popełnił czyn w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w tego rodzaju przestępstwach, jak pokazują zasady doświadczenia życiowego, zwykle najskuteczniejsze jest, kolokwialnie pisząc, „uderzenie po kieszeni”. Sąd miał świadomość, że oskarżony czyn w niniejszej sprawie popełnił w celu znalezienia środków na zapłatę mandatów, co mogłoby świadczyć o ryzyku stosowania wobec niego kar majątkowych. Zdaniem sądu jednak, oskarżony, który nie ma żadnych przeciwwskazań do podjęcia pracy, szczególnie w okresie wręcz mnogości prac sezonowych, może podjąć pracę i ma możliwość uiszczenia grzywny. Ilość stawek dziennych grzywny sąd dostosował do wspomnianych okoliczności, mających wpływ na wymiar kary, a wysokość dziennej stawki do sytuacji materialnej oskarżonego.

Z tych względów, na podstawie art. 278§3 kk sąd orzekł, jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

Na marginesie dodać należy, iż sąd nie orzekał obowiązku naprawienia szkody, gdyż szkoda R. D. została naprawiona, jako, że D. G. zawarł z nią umowę sprzedaży i odkupił stopnie z piaskowca, otrzymane fizycznie od oskarżonego.

Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego, sąd uznał, iż nie jest on w stanie ponieść kosztów sądowych ani opłaty i orzekł, jak w punkcie II wyroku.